

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 55. Concilium Laudense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

nali Guilielmo Papiensi (is enim neutri
 parti adhaerebat) postquam diu deliberas-
 sent, statuerunt, ob suam paucitatem,
 neutrum recipere, quousque vel univer-
 salis vel saltem plurium Regnorum Syno-
 dus conveniret, & sic manifestius ap-
 pareret, quem denique major & sanior
 pars totius Ecclesiae receptura esset. Id
 ergo suaserunt Imperatori, cui haec ra-
 tio minime probabatur, quin contra sin-
 gillatim ad se vocatos Octavianum re-
 cipere tum precibus tum minis compulit.
 Verum jam tunc haud plures quam viginti
 Episcopi aderant, nam alii viginti qua-
 tuor, & ipse Episcopus Papiensis, in
 cujus urbe haec agebantur, clam recesserant.
 Haec Guilielmus Cardinalis testata facie-
 bat. Communi itaque consilio amborum
 Regum & totius ipsorum Ecclesiae, re-
 jecto Octaviano Schismatico, Alexander
 receptus est. Archiepiscopus Trevirensis
 in unitate Ecclesiae durat. Quidam ex
 eis, qui Octaviano manus dederant, re-
 vertuntur. Nos ipsi Cartusienfium preci-
 bus dedimus, ut pro eorum Episcopo Gra-
 tianopolitano intercederemus. Huc us-
 que de Concilio Tolosano Abbas Fastra-
 dus in epistola ad Episcopum Veronen-
 sem.

§. LV.

Concilium Laudense *.

Inter haec Victor Antipapa Concilium
 primo

Saecul. XII.
 A.C. 1161.

* Lodi.

Sæcul. XII.
A.C. 1161.

to. 10.
p. 1409. ex
Otto Mor.
p. 834.

primo Ticini, deinde Cremonæ indictum, tandem ut Imperatori præfenti obsequeretur, Laudæ celebravit. Inceptum est in Festo SS. Gervasii & Protasii die decima nona Junii anno millesimo centesimo sexagesimo sexto. Interfuit Imperator cum Curia suæ Proceribus, & Duce Bohemiæ. Præterea Pelegrinus Patriarcha Aquilejensis, & Guido electus Ravennæ Archiepiscopus aliique multi Episcopi, cum magna copia Abbatum, Priorum, Præpositorum aliorumque Virorum Ecclesiasticorum. Hi uno ore electionem Victoris, sicut anno superiore in Concilio Papiensi factum fuerat, confirmarunt. In isto recitatae sunt literæ Regum Daniæ, Norwegiæ & Hungariæ, sex Archiepiscoporum, Episcoporum viginti, & plurimorum Abbatum etiam Ordinis Cisterciensis, qui Victorem Papam venerabantur, & facturos se esse promittebant, quidquid in hoc Concilio constitueret. Excommunicationis sententia lata est in Hubertum Archiepiscopum Mediolanensem, Alexandro Papæ addictum, ad quem Genuam se contulit & anno sequente in Franciam proficiscentem secutus est. Excommunicati quoque sunt Consules civitatis Mediolanensis, qui eam adversus Imperatorem (nam tunc eam obsidione cingebat) propugnabant. Rursus, Episcopis

Ital. Sacr.
tom. 4.
p. 210.

scopis Placentino & Brixienti, atque utriusque urbis Consulibus, anathema dictum. Depositus est Episcopus Bononien-
 sis, Paduanus autem usque ad primam diem Augusti suspensus. Concilium Laudense usque ad Festum S. Jacobi, diem vigesimam quintam Julii tenuit.

Præterea in Conventu Laudensi fulmine Ecclesiastico perculsi sunt auctores & conscii cædis, qua Arnoldus Archiepiscopus Moguntinus truculentum in modum anno superiore sublatus fuerat. Is Præsul successerat Henrico Archiepiscopo, a duobus S. Sedis Legatis anno millesimo centesimo quinquagesimo quarto deponitur. Sed multi Henrico adhucdum favebant, & contra fas depositum fuisse querebantur. Arnol-
 do quoque, Moguntia nato, amici & Clientes non deerant; hinc bellum civile & seditiones frequentissimæ exortæ. Quidam Laici, Arnol-
 do adherentes, Ecclesia principe occupata, Clericos factionis oppositæ ab ingressu arcebant; nam Archiepiscopus plurimorum ex Clericis suis animos contra se usque adeo accendit, ut anno millesimo centesimo quinquagesimo nono in Synodum armati intrantes eum ejecissent, nisi ipsos Comites Laici repulissent. Tunc quidem Archiepiscopus in Longobardiam profectus querelas ad Imperatorem detulit.

Post-

Sæcul. XII.
 A.C. 1161.

Sup. Lib.
LXIX.
 §. 64.

Chron.
Cora
Christ. ap.
Serrar.

Dodech.
ch. 59.

Sæcul. XII. Postquam vero de Concilio Papiensi re-
A.C. 1161. versus est, ejus inimici invisum sibi Præ-
 fulem e medio tollere statuerunt. Ipse
 ab amicis insidiarum certior factus in-
 dicium sprevit. Sed tandem in Festo
 S. Joannis vigesima quarta Junii anno
 millesimo centesimo sexagesimo Arnol-
 dum in Monasterio S. Jacobi diversantem
 adorti, ignem tectis subjiciunt. Tum
 turrim Ecclesiæ conscendens & inde
 furiosis collocutus nihil obtinuit, cum-
 que sciret monachis licentiam fugiendi
 concessam fuisse, arrepto cujusdam mo-
 nachi habitu evadere conatus est. Sed
 ab hostibus deprehensus multis adactis
 vulneribus trucidatur. Corpus vesti-
 mentis spoliatum & insepultum toto tri-
 duo infimæ plebis insultibus expositum
 jacuit. Hic exitus fuit Arnoldi Archi-
 episcopi Moguntini, postquam hanc Se-
 dem annis septem occupasset.

Dodech.
 1160. &c.

Arnoldi interfectores, timentes, ne
 essent, qui paricidii pœnas exposcerent,
 Canonicos Moguntinos ad eligendum
 Archiepiscopum Rudolphum filium Du-
 cis Zæringiæ, a quo sperabant impuni-
 tatis præsidium, compulerunt. Eodem
 autem tempore Conradus Comes Pala-
 tinus Christianum Comitem Buchensem
 in Thuringia eligi curavit. At Rudol-
 phus in Longobardiam profectus, maxima
 dona ferens, Investituram ab Imperatore
 petit